

נולדה בקורץ, פולין

ב – 22.12.1912

נפטרה ב – 30.6.1982

היתה נשואה למרדכי

אם ליהונתן (פלד), יצחק-איקי,

ורחלה (פלד)

גדלה בבית אמיד. האב היה שומר מצוות למהדרין ובכל דבר התייעץ עם הרבי. כאשר נודע לו כי הבת מתכוונת להצטרף לתנועת השומר-הצעיר, לא ראה זאת בעין יפה, ועוד יותר התנגד ליציאתה להכשרה לקראת העלייה לארץ. חייקה לא ויתרה ועלתה לארץ עם קבוצת "פלנטי", עימה עברה את התחנות בארץ: עבודה ברחובות, התיישבות ברמת-יוחנן ומעבר לבית-אלפא ("טראנספר"). רוב משפחתה הושמדה בשואה.

בתקופת רחובות, בלטה בחריצותה ומסירותה לעבודה ולא בחלה באף משלח-יד. ברמת-יוחנן עבדה תקופה מסוימת בקבוצת הבנייה במקצוע הברזלנות, וכן בעבודות ייעור מטעם הקק"ל.

חייקה ומרדכי נישאו ערב הפילוג, והקיבוץ המסוכסך והמפולג שכח לערב אחד את המריבות, וערך מסיבה משגעת. בבית-אלפא עבדה שנים בגן-הירק ובהמשך – במטבחים, במחסני הבגדים ובקב-קור.

זמן קצר לאחר מלחמת יום הכיפורים חלתה, נותחה ובמשך שמונה השנים הבאות עברה טיפולים שונים בבתי-חולים, סבלה מאוד מכך, אך נאבקה בגבורה עם המחלה.

חגית, אשת יהונתן: "סבתא שאוהבת כל כך, מאושרת בנכדייך ובמשפחה ההולכת וגדלה. כל אחד ודרכו לתת ביטוי לאהבה זו, ואת מקפלת אהבתך אלינו בעוגות יום שישי, ממולאות כל טוב. באה, יושבת עמנו ומלטפת במבט אוהב, מאושרת שיש לך מה לתת, חוששת להפריע ודואגת. סיפרת לנו איך בילדותך, בהיותך בת חמש, היצלת את חיי אביך, בעת שנכנסו קוזאקים לביתכם ואיימו להורגו. התייצבת מולם, ילדה כחולת עיניים, בעלת שיער בלונדיני, ואמרת: 'קחו גם אותי'. אחד הפורעים התכופף, נשק לך ואמר: 'גם לי יש בת בדיוק כזו' – והם הסתלקו."

מרדכי, בעלה: "לא פגשתי איש או אישה העולים עליה בחריצות, במסירות, בנאמנות לערכים, לעבודה ולתפקיד. היא דרשה זאת מאחרים, אולם בראש ובראשונה – מעצמה. היא השתתפה בסלילת כביש רחובות-גדרה והמדריך לחציבה, תימני במוצאו, לא הפסיק להשתומם: מה נערה צעירה זאת עוסקת במלאכה זו? המפעל הראשון שלנו לעבודות-חוץ היתה המכבסה, ומי אחראי לה, אם לא חייקה? בתנאים פרימיטיביים, כאשר היא הולכת למושבה לאסוף את הכביסה, ודואגת לקראת סוף השבוע להחזיר ללקוחות חבילות לבנים נקיים ומגוהצים להפליא."